

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Ирена М. ДЯ.а
в присъствието на прокурора Б. Ем. Д. В. Ст. С.
като разглежда докладваното от Камен Иванов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600952 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава 21-ва от НПК, като е образувано по въззивна жалба вх. №39203/22.06.2022 година на подсъдимия Н. П. Й., с установена по делото самоличност, ЕГН *****, подадена чрез защитника му адв. Р. Л. от САК с посочен съдебен адрес, против присъда №81/14.06.2022 година на Софийски градски съд, наказателно отделение, 10 състав, постановена по нохд №4420/2021 година по описа на съда.

С атакуваната присъда съдът е признал подсъдимия Н. П. Й., роден на *** година в гр. ***, българин, български гражданин, неосъждан, с постоянен адрес в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет. ***, ап. ***, със средно образование, неженен, ЕГН *****, за ВИНОВЕН в това, че на 11.06.2020 година държал в кухнята на подлакътник, разположен между задните седалки на лек автомобил „Мерцедес“, ДК №***, паркиран в ограден двор на автосервиз, находящ се в гр. ***, кв. ***, ул. „****“ № *** подправени парични знаци в големи количества-398 броя банкноти с номинал от по 100 евро всяка от тях /описани подробно в текста на присъдата/, поради което на основание чл.244, ал.2, пр.2 вр.ал.1 вр.чл.54 от НК му е наложил наказание 3 /три/ години „лишаване от

свобода“,като изпълнението на наказанието е отложено с изпитателен срок от 5 /пет/ години,считано от влизане в сила на присъдата.

На основание чл.53,ал.2,б.,а“ НК предметът на престъплението е отнет в полза на държавата,а на основание чл.189,ал.3 НПК подсъдимият Н. Й. е осъден да заплати направените по делото разноски.

В подадената въззивна жалба и допълнението и,подадена от подсъдимия Й. чрез защитника му адв.Р. Л. се твърди,че атакуваната присъда е неправилна и незаконосъобразна.

Оплаквания са изложени в няколко насоки:

Твърди се недоказаност на обвинението,като се оспорва доказателствения анализ на първия съд и се сочи,че няма преки доказателства за виновността на подсъдимия;

Оспорва се доверието,дадено от съда на показанията на полицейските служители и на св.Х.,като се твърди по същество,че в анализа на първия съд тези доказателствени източници са надценени в относителната им доказателствена тежест.

Иска се отмяна на присъдата и постановяване на съдебен акт,с който подсъдимия Й. бъде признат за невинен по повдигнатото му обвинение.

Доказателствени искания не са сторени.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция,подсъдимият Н. П. Й. се е явил лично и е представляван от упълномощения защитник адв.Л..Защитата е поддържала подадената въззивна жалба,наред със сторените в нея оплаквания и искания.Намира,че събраните по делото доказателства не обосновават еднозначен извод,сочещ подзащитния й за извършител на престъплението по повдигнатото му обвинение.Счита,че съдът е надценил в относителната им тежест показанията на разпитаните по делото свидетели-полицейски служители,на които необосновано е дал изключително кредитиране и,които според защитата не са достатъчно достоверни източници на доказателствен материал.

Намира за необосновано завишено определеното наказание „лишаване от свобода“,макар и определено за изтърпяване при условията на чл.66 НК,доколкото към момента на осъществяване на престъплението подзащитният й току-що е навършил пълнолетие.

С оглед изложеното претендира отмяна на постановената осъдителна присъда и оправдаване на подсъдимия Й..Алтернативно се иска намаляване на наложеното наказание „лишаване от свобода“,като се намали и срока,определен по реда на чл.66 ал.1 НК.

Подсъдимият Й.,в лична защита,поддържа тезата на защитата,а по реда на чл.333 ал.2 НПК,при предоставената му последна дума,моли да бъде оправдан.

Представителят на апелативна прокуратура намира подадената въззивна жалба за неоснователна.Приема,че първоинстанционният съд е направил обстоен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателствени източници,като изчерпателно е посочил тези от тях, подкрепящи тезата на обвинението и обосноваващи направения извод за виновност на подсъдимия по повдигнатото му обвинение.Намира определеното с присъдата наказание за законосъобразно и справедливо.

Претендира атакуваната присъда да се потвърди.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД,след като съобрази доводите и оплакванията във въззивната жалба и допълнението към нея,доводите на страните в съдебно заседание и служебно провери изцяло на основание чл.313 и чл.314,ал.1 НПК законността, обосноваването и справедливостта на присъдата,намери за установено следното:

Първостепенният съд е изпълнил задължението си да изясни фактическата обстановка пълно и всестранно,положил е усилия да изясни всички обстоятелства,включени в предмета на доказване по см. на чл.102 НПК,като е събрал и оценил възможните по делото доказателства и доказателствени средства,извършил е задълбочен анализ на доказателствените източници и способите за проверката им и е формирал своите фактически изводи,споделени изцяло от въззивния съд като правилни и законосъобразни.

Подсъдимият Н. П. Й. е български гражданин,роден в гр.*** на *** година,с адресна регистрация в гр. ***,ул.,****“№ ***,ет. ***,ап. ***,със средно образование ,не е женен,не работи,студент.Сред част от своя кръг познати подсъдимият бил известен с прякор „Н. Б.“.

Преди инкриминирания период подсъдимият Й. се познавал със св.Х. А.

Х..Свидетелят Х. притежавал лек автомобил марка „Мерцедес“,модел„С 320 CDI“ с ДК№ ***,но когато решил да продаде автомобила си установил,че е загубил т.н.“голям талон“.За да успее пререгистрира автомобила си в ПП „КАТ“-СДВР без да сменя талон и номер на автомобила,потърсил съдействие от подсъдимия Н. Й..Двамата се познавали от детските си години,като преди инкриминирания период „се движели“ в една компания. Периодично посещавали заведение,намиращо се в ж.к.“Студентски град“ в столицата. Свидетелят Х. имал нужда от решаване и на друг проблем с автомобила,който осуетявал намеренията за продажба на лекия автомобил-лошото техническо състояние на двигателя,което се отразявало на продажната цена.

Свидетелят Х. А. Х. потърсил различни автосервизи,които да ремонтират автомобила му,но исканата цена за услугата,която варирала около 2400 лева,не го устройвала ,което обстоятелство го мотивирало да извърши само „козметичен ремонт“ на лекия автомобил.

Подсъдимият Н. Й. разбрал за проблемите на св.Х. и настоятелно му предложил автомобилът да бъде ремонтиран в автосервиза на негов личен познат-свидетеля Х. М. М..Свидетелят М. бил управител на ЕТ„При Б. - Х. М.“,с основен предмет на дейност „автобояджийство на леки автомобили“. Управляваният от него автосервиз представлявал хале в масивна сграда,с площ от около 400 кв. метра и се намирал в гр.***,кв.“****“,ул.“****” № 2,до автосервиз „Хонда“.

Свидетелят Х. М. познавал подс.Н. Й.,последният бил редовен негов клиент,който оставял коли за ремонт в сервиза.Били в приятелски отношения.

Х. Х. приел отправеното от подсъдимия предложение,като на неустановена дата в началото на май 2020 година предоставил автомобила на подсъдимия,ведно с единствения работещ ключ за автомобила,както и сумата 360 лева за смяната на стартер,като се уговорили подсъдимият да организира ремонта.Подсъдимият Й. придвижил автомобила на св. Х. на собствен ход в автосервиза на св.М. на 20.05.2020 година,като двигателят,според показанията на св.М.,„блокирал“ напълно точно пред входа на автосервиза.Подсъдимият заявил на св. М.,че следва да се смени стартера,но не му предал паричните средства,получени от св.Х. за да плати този ремонт.В последната седмица на май 2020 година св.Х. отишъл лично в автосервиза,за

да уговори ремонтните дейности,като оставил на св.М. неустановена по делото парична сума.При външен оглед на паркирания в двора на автосервиза л.а. Мерцедес,св. Х. установил,че същият е заключен,но същевременно установил множество допълнителни повреди /козметични външни надрасквания,пукнат преден прозорец в горната му част,одраскани джанти,спаднала гума/.Въз основа на видяното Х. преценил,че автомобилът е бил ползван от подсъдимия Й. без съгласие на Х. още преди да бъде оставен в автосервиза.Недоволен от състоянието на автомобила си,св.Х. Х. провел няколко телефонни разговори с подсъдимия.Оплакал се от състоянието на автомобила и поискал ремонта да бъде ускорен.

Това било единственото лично посещение на св.Х. в автосервиза на св. М..Последният подменил стартера,но установил,че въпреки направения ремонт автомобилът не може да бъде приведен в движение на собствен ход.Поради това разглобил други системи от конструктивната част на автомобила и установил в какво се изразява повредата на двигателя.За тази повреда свидетелят Х. М. уведомил подсъдимия Н. Й.,като го уведомил,че отстраняването на повредата на двигателя ще струва между 1200.00 лева и 1300.00 лева.В резултат на разкачени от св.М. клеми на акумулатора и „спадането“ му,на неустановена дата в периода от края на май до началото на юни 2020 година електрическата система на автомобила престанала да функционира и купето на автомобила останало постоянно отключено.Заключен бил единствено задният багажник.

Свидетелят М. уведомил подсъдимия Й. и за тези обстоятелства.

Последният,вместо да предаде съобщение на св.Х. за необходимостта да бъде финансиран ремонт на двигателя,отказал да съдейства на св.М. за връзка със собственика и помолил колата да остане за неопределено време в автосервиза.Междувременно св.Х. очаквал,че се извършват ремонтни дейности,без да е наясно точно какви,като често телефонира на подсъдимия с въпроси кога ще приключи ремонта на автомобила.Във всички случаи подсъдимият отговарял уклончиво и неопределено,без да се ангажира с краен срок на ремонта,което довело до обтягане отношенията между св.Х. и подсъдимия Й..

По време на престоя на автомобила в автосервиза свидетелят Х. М. не е влизал в купето на лекия автомобил,което след разглобяването на двигателя

било със свободен достъп, поради неизправност в електрическата система.

На неустановена дата и при неустановени обстоятелства подсъдимият Й. се снабдил с подправени парични знаци в големи количества, като част от тях лично оставил в купето на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „С 320 CDI“ с ДК№ ***-общо 398 банкноти с номинал 100 /сто/евро, както следва: 1. №N2648515318, 2. № P32855062618, 3. №V20387039980, 4. № V20387039980; 5. №V20387039980, 6. № P32855062816, 7. №P2855062843, 8. №P*****, 9. №V20387039980, 10. №V20387039881, 11. №V20387039980, 12. №S30422578867, 13. №V20387039980, 14. №V20387039980, 15. №P32855062654, 16. №V20387039881, 17. №V20387039926, 18. №V20387039881, 19. №P3*****, 20. №P32855062609, 21. №26428515309, 22. №V20387039890, 23. №V20387039980, 24. 26428515309, 25. V20387039890, 26. №V20387039980, 27. №N26428515309, 28. №S30422578867, 29. №S30422578786, 30. №P32855062654, 31. №P3*****, 32. №P32855062762, 33. №S30422578939, 34. №P32855062735, 35. №V20387039890, 36. №V20387039881, 37. №V20387039980, 38. №V20387039980, 39. №P32855062609, 40. №V20387039980, 41. №N20387039890, 42. №V20387039881, 43. №V20387039980, 44. №S30422578939, 45. №V20387039890, 46. №S30422578939, 47. №S30422578939, 48. №V20387039890, 49. №S30422578939, 50. №V20387039980, 51. №P*****, 52. №V20387039881, 53. №V20387039881, 54. №P32855062735, 55. №V20387039980, 56. №V20387039980, 57. №P*****, 58. №V20387039881, 59. №V20387039980, 60. №V20387039980, 61. №S30422578939, 62. №S30422578867, 63. №V20387039980, 64. №S30422578867, 65. №S30422578867, 66. №P3*****, 67. №N26428515309, 68. №V20387039881, 69. №V20387039890, 70. №P32855062654, 71. №V20387039980, 72. №P3*****, 73. №V20387039890, 74. №P32855062654, 75. №P32855062654, 76. №V20387039980, 77. №V20387039980, 78. №V20387039980, 79. №P3*****, 80. №P3*****, 81. №P3*****, 82. №P3*****, 83. №P3*****, 84. №P3*****, 85. №P3*****, 86. №P3*****, 87. №P3*****, 88. №N26428515309, 89. №P32855062654, 90. №V20387039980, 91. №V20387039980, 92. №P32855062609, 93. №V20387039980, 94.

№V20387039980,95.№V20387039980,96.№V20387039881,97.
 №V20387039881,98.№P32855062654,99.№N26428515309,100.
 №V20387039980,101.№V20387039926,102.
 №V20387039881,103.№S30422578786,104.№S30422578867,105.
 №P3*****,106.№S30422578696,107.
 №V20387039980,108.№S30422578786,109.№S30422578786,110.
 №S30422578786,111.№V20387039890,112.№S30422578867,113.
 №V20387039980,114.№P3*****,115.№P3*****,116.
 №P3*****,117.№P3*****,118.№S0422578696,119.
 №V20387039980,120.№X28245824336,121.№X28245824282,122.
 №V20387039854,123. №N264285 15336,124.№X28245824255,125.
 №S30422578696,126.№V20387040016,127.№P32855062816,128.
 №P32855062609,129.№P32855062834,130.№N26428515408,131.
 №N26428515345,132.№P32855062618,133.№V20387039944,134.
 №X28245824390,135.№P32855062618,136.№N26428515534,137.
 №P32855062825,138.№X28245824390,139.№X28245824246,140.
 №N26428515327,141.№S30422578687,142.№S30422578786,143.
 №V20387039881,144.№X28245824408,145.№V20387039863,146.
 №V20387039917,147.№X28245824264,148.№V20387039881,149.
 №X28245824291,150.№V20387039854,151.№X28245824309,152.
 №X28245824255,153.№V20387039962,154.№P32855062681,155.
 №S30422578759,156.№P328550626771,157.№P32855062645,158.
 №V20387040034,159.№P32855062627,160.№N26428515309,161.
 №P32855062618,162.№P32855062717,163.№N26428515336,164.
 №X28245824408,165.№N26428515417,166.№V20387039980,167.
 №P32855062663,168.№N26428515534,169.№V20387039827,170.
 №V20387039881,171.№V20387040043,172.№X28245824309,173.
 №X28245824273,174.№V20387039962,175.№S30422578759,176.
 №S30422578849,177.№S30422578867,178.№S30422578885,179.
 №S30422578894,180.№X28245824426,181.№S30422578777,182.
 №X28245824417,183.№N26428515534,184.№X28245824381,185.
 №X28245824390,186.№N26428515336,187.№V20387039971,188.
 №S30422578867,189.№X28245824417,190.№X28245824408,191.
 №N26428515336,192.№X28245824390,193.№ P32855062708, 194.
 №N26428515363,195.№N26428515345,196.№P32855062618,197.

№N26428515525,198.№P3*****,199.
 №P32855062762,200.№X28245824426,201.№S30422578939,202.
 №V20387040025,203.№S30422578849,204.№P32855062825,205.
 №V20387040016,206.№N2648515318,207.
 №N26428515363,208.№X28245824435,209.№V20387040007,210.
 №N26428515363,211.№V20387039926,212.№X28245824291,213.
 №N26428515534,214.№X28245824390,215.№N26428515336,216.
 №P32855062825,217.№N26428515408,218.№X28245824273,219.Без
 номер,220.Без номер,221.№S30422578858,222.№N26428515417,223.
 №V20387039980,224.№V20387039980,225.№N26428515336,226.
 №P32855062708,227.№N26428515334,228.№N26428515334,229.
 №P32855062708,230.№N26428515336,231.№X28245824408,232.
 №X28245824444,233.№V20387040007,234.№V20387039944, 235.№ N
 26428515354,236.№ X28245824435, 237.№N26428515372, 238.
 №N26428515327,239.№N26428515363,240.№N26428515345,241.
 №N26428515318,242.№N26428515390,243.№P32855062834,244.
 №V20387040043,245.№V20387040034,246.№P32855062843,247.
 №P32855062825,248.№P32855062816,249.№N26428515381,250.
 №S30422578849,251.№S30422578948,252.№S30422578768, 253.№
 P32855062654, 254 № P32855062726, 255. № V20387039944,256.
 №V20387039935,257.№N26428515318,258.
 №N26428515363,259.№X28245824318,260.№X28245824264,261.
 №V20387039818,262.№X28245824255,263.№X28245824273,264.
 №N26428515543,265.№P32855062735,266.№S30422578786,267.
 №X28245824381,268.№S30422578876,269.№V20387039818,270.
 №S30422578849,271.№N26428515381,272.№P32855062609,273.
 №V20387039881,274.№V20387040025,275.№S30422578678,276.
 №N26428515336,277.№N26428515543,278.№N26428515327,279.
 №N26428515318,280.№V20387040034,281.№X28245824408,282.
 №N26428515318,283.№P32855062618,284.№V20387040007,285.
 №N26428515417,286.№N26428515363,287.№V20387039953,288.
 №N26428515327,289.№N26428515345,290.№P32855062843,291.
 №N26428515381,292.№X28245824264,293.№V20387039890,294.
 №S30422578849,295.№P32855062753,296.
 №V20387039980,297.№Y20387039890,298.№N264285154173,299.

№N26428515534,300.N2X28245824291,301.N2V20387039944,302.
 №X28245824444,303.
 №V20387039890,304.N2X28245824417,305.N2S30422578894,306.
 №V20387039809,307.№P3*****,308.
 №P32855062645,309.N2P32855062609,310.
 №P32855062636,311.N2X28245824318,312.№V20387039845,313.
 №V20387039917,314.№X28245824390,315.N2P32855062717,316.
 №P32855062708,317.№S30422578858,318.
 №V20387039872,319.N2V20387039908,320.
 №N26428515372,321.N2N26428515354,322.№X28245824327,323.
 №V20387039881,324.N2X28245824237,325.N2V20387039944,326.N2N26428515
 №P32855062753,329.N2X28245824264,330.№X28245824327,331.
 №V20387039881,332.
 №V20387039854,333.N2P32855062681,334.N2V20387039872,335.
 №X28245824309,336.N2X28245824282,337.№X28245824273,338.
 №V20387039845,339.№V20387039836,340.№N26428515516,341.
 №S30422578768,342.N2X28245824426,343.N2S30422578678,344.
 №X28245824417,345.№P32855062726,346.№S30422578696,347.
 №S30422578786,348.№P32855062780,349.№X28245824372,350.
 №P3*****,351.№S30422578759,352.
 №V20387040016,353.N2P32855062627,354.№V20387039935,355.
 №V20387039926,356.№N26428515345,357.№V20387039953,358.
 №P32855062708,359.№V20387039890,360.№V20387039836,361.
 №P32855062717,362.N26428515327,363.№N26428515345,364.
 №N26428515408,365.№P32855062825,366.№S30422578867,367.
 №X28245824435,368.№V20387039980,369.№P32855062834,370.
 №P32855062618,371.№V20387040034,372.№V20387040043,373.
 №N26428515390,374.№V20387039935,375.№V20387039926,376.
 №P32855062708,377.№X28245824390,378.№N26428515309,379.
 №P32855062618,380.№N26428515543,381.№X28245824444,382.
 №N26428515354,383.№V20387039953,384.№N26428515363,385.
 №V20387039926,386.№P32855062834,387.№P32855062672,388.
 №S30422578867,389.№S30422578885,390.№S30422578894,391.
 №N26428515516,392.№X28245824417,393.№S30422578696,394.
 №P32855062735,395.№P3*****,396.№N26428515336,397.

№X28245824264,398.№X28245824318.

Описаните банкноти подсъдимият оставил в подлакътника на задната седалка в купето ,опаковани в хартиени пликове,както следва:

- хартиен плик,съдържащ 119 броя банкноти с номинал от 100 евро,
- хартиен плик,съдържащ 77 броя банкноти с номинал от 100 евро,
- хартиен плик,съдържащ пачка,вързана с ластик от 102 броя банкноти с номинал от по 100 евро.
- хартиен плик съдържащ пачка,вързана с ластик от 100 броя банкноти с номинал от по 100 евро- всичко общо 398 банкноти с номинал от по 100 евро.Описаните по-горе хартиени пликове били поставени общо в найлонов плик.Върху един от хартиените пликове подсъдимият Й. оставил 2 броя дактилоскопни следи.

При неустановени обстоятелства в други части от купето на автомобила били оставени и други подправени парични знаци-банкноти в щатски долари и евро в номинал,различен от 100 евро /неинкриминирани от обвинението/.

Междувременно при посещенията си в автосервиза на св.Хр.М.,подсъдимият Н. Й. се запознал със свидетеля М. Н.,който също няколко пъти оставял там за ремонт лекия си автомобил марка„Ауди“,модел„А 6“,рег.№ ***.

На 10.06.2020 година двамата се срещнали в столичното заведение „Пала Бургер“,намиращо се до„Зимния дворец“ в ж.к.“Студентски град“.В хода на разговора подс.Н. Й. споделил с М. Н.,че притежава „фалшиви банкноти“ и търси клиенти да ги закупят. В тази връзка го помолил да предложи оферта на свои познати и приятели,като при нужда обещал да им даде мостри от предлаганите банкноти.Същият ден,няколко часа по-късно,подс. Н. Й. се обадил по телефона на свидетеля М. Н. и до кафе в ж.к.“Младост-4“ му предал сложени в списание три банкноти с номинал от 50 евро,500 евро и 100 щатски долара.М. Н. взел мострите,но нямал идея да ги предлага на когото и да било.След около половин час и след телефонен разговор с подс.Н. Й.,Н. отишъл в автосервиза на св.Х. М. и върнал банкнотите на подс.Й..

След 00:30 часа на 11.06.2020 година свидетелят М. Н. отишъл да си купи цигари от денонощен магазин в ж.к.“Младост-4“,гр.София.Пред магазина се засякъл с подсъдимия Н. Й.,който го помолил да го закара с автомобила си до

автосервиза на св.Х. М.,без да дава обяснения какви са причините за това.Свидетелят М. Н. се съгласил и поел със собствения си л.а.,„Ауди” към посочения от подсъдимия адрес,като подсъдимият се качил като пътник в автомобила.Когато пристигнали на адрес ул. „***” № 2,по указание на подсъдимия влезли в дворното място на автосервиза през метална порта,която не била заключена.Вътре в дворното място стигнали до хале,за което св.Н. констатирал ,че е заключено.Подсъдимият Й. слезъл от автомобила на св.Н. и се насочил между паркираните автомобили.Мястото било неосветено и св.Н. нямал никаква видимост за действията на подсъдимия Й. в дворното място на автосервиза,където подсъдимият се забавил около 1 -2 минути.

Междувременно подс.Й. се отправил към паркинга,където се намирал лек автомобил марка „Мерцедес“,модел „С 320 ЦДИ“,ДК№ ***,а св.Н. останал да изчака в собствения си автомобил „Ауди”.Подсъдимият отишъл до посочения по-горе л.а. „Мерцедес” ,където в рамките на 1-2 минути извършил неустановени по делото действия.

Междувременно на 10.06.2020 година в ОИП-СДВР бил получен оперативен сигнал за лице,което държи и разпространява подправени парични знаци в еурови и доларови купюри в големи количества.Били сформирани полицейски екипи,като в тях били включени свидетелите Л. Л.,Н. Х. и П. Н.,които съвместно със служители на „Охранителна полиция“ при СДВР,след 00:00 часа на 11.06.2020 година предприели специализирана полицейска операция.Ръководството на СПО се осъществявало от служители на СДВР,а на полицейските екипи били възложени специфични задачи.Било проведено оперативно наблюдение и проследяване по реда,предвиден в ЗМВР,като според предварителните данни в сигнала,в нощните часове на денонощието била засечена среща на подсъдимия Й. и св.М. Н. в ж.к. „Младост 4”.В момента,в който подсъдимият и св.Н. поели с автомобил „Ауди”,ползван и управляван от св. Н.,в посока към кв. „Горубляне”,било организирано проследяване с полицейски автомобил,в който пътувал св. Н. и други неустановени по делото служители на полицията.В друг проследяващ полицейски автомобил,но на дистанция,пътували свидетелите Л. и Х..

В момента,в който подсъдимият Й. се върнал в автомобил „Ауди” и след като св. Н. привел автомобила в движение с цел да излезе от паркинга на автосервиза,на място пристигнал екип на „Охранителна полиция” СДВР,в

чиито състав бил и св. П. Н. ,който влязъл в дворното място и препречил пътя на л.а. „Ауди“.Св. Н. и служителите от „Охранителна полиция” предприели действия по незабавното задържане на подсъдимия Й. и св.Н. по реда,предвиден в ЗМВР.Свидетелят Н. бил повален на земята,а с подсъдимия бил проведен разговор,в хода на който подсъдимият показал на св. Н. паркирания лек автомобил марка „Мерцедес“,модел „С 320 ЦДИ“,ДК№ *** и обяснил,че го е оставил за ремонт.Свидетелят Н.,от своя страна,с оглед съдържанието на оперативния сигнал,преценил,че се налага спешно да се проведе претърсване и изземване във всички помещения,които могат да бъдат свързани с подсъдимия,както и обиск и изземване по отношение на самия подсъдим.В тази връзка бил сигнализиран разследващ екип на полицията,а подсъдимият Н. Й. и св.М. Н. били заставени да изчакат пред входната врата към дворното място на автосервиза,където били забелязани от междувременно пристигналите свидетели Л.Л. и Н.Х..След като на място пристигнал разследващ екип при СДВР,при условията на неотложност,с последващо съдебно одобрение,било извършено действие по разследването,свързано с претърсване и изземване от лек автомобил марка „Мерцедес“,модел „С 320 CDI“,ДК№ ***.Резултатите от това действие били отразени в съставен протокол за претърсване и изземване от 11.06.2020 година.В посочения протокол подробно било отразено,че в подлакътника към задната седалка на автомобила е намерен найлонов плик,в който се установили и иззели четири хартиени плика,съдържащи описаните по-горе банкноти в евро с номинал по 100 евро.

Същите били запечатани с картон серия А 0395964,както и печат 042 на НЕКД - СДВР.

При описаното процесуално-следствено действие в автомобила били открити и иззети и други веществени доказателства,описани подробно-от подлакътника,намиращ се между двете предни седалки бил намерен и иззет найлонов плик с надпис „afya“,в който били открити три пачки,всяка една от тях увита с ластик и с поставени две бели листчета от двете страни на пачката,като първата съдържала 100 броя банкноти с номинал по 100 долара,втората-сто броя банкноти с номинал по 100 долара,третата - осемдесет и пет броя банкноти с номинал по 100 долара.Тези предмети били поставени в плик,запечатан с картон,чиито идентификационен номер не бил конкретно посочен в протокола.В подлакътника между двете предни седалки

била намерена и иззета сметка Хз 310342 по застрахователна полица, издадена на името на Х. А. Х., която била запечатана с картон, чиито серия и номер е конкретно посочен в протокола. В жабката на автомобила били намерени и иззети банкноти, подобни на предлаганите на св. Н. - една банкнота с номинал от 100 долара, една банкнота с номинал от 500 евро, една банкнота с номинал от 50 евро, като в тази част на автомобила била намерена и 1 банкнота с номинал от 20 паунда.

Установените и иззети от жабката на автомобила банкноти били запечатани с картон, чиито серия и номер е конкретно посочен в протокола. При обиск и изземване от св. М. Н. бил иззет мобилен телефон, чиито идентификационни признаци подробно са описани в протокола.

В резултат на допълнителни издирвателни мероприятия, в ранните часове на деня бил установен и задържан собственика на л.а. "Мерцедес" - св. Х. Х. от полицейски екип на жилищния адрес на св. Х. в гр. ***, ул., **** "№ ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***. С Х. Х. бил проведен разговор за установяване на отношенията му с подс. Й. и св. Н., като в периода от 05.55 часа до 06.30 часа било проведено претърсване и изземване в помещенията на посочения по-горе адрес. Не са открити доказателства, относими към предмета на делото.

Действия по претърсване и изземване били предприети и в други помещения, за които към този момент съществували подозрения, че се ползват от подсъдимия Й., като било извършено претърсване и изземване от паркиран в ж.к., "Младост 4" л.а., "Мерцедес", модел А170, който бил отворен с ключ, предоставен от подсъдимия и от който бил иззет мобилен телефон „Iphone“, IMEI 356678087335217, с шест цифрен код за отключване „258096“. Иззетото ВД било опаковано с картон, чиито серия и номер били отразени в протокол. Било извършено претърсване и изземване в л.а. „Ауди“, модел А6, рег. № ***, управляван от св. М. Н., при което процесуално-следствено действие не били намерени и иззети вещи, от значение за делото. Разследващ орган извършил претърсване и изземване на жилище, на което е адреса на подсъдимия Й. в гр. ***, ул., **** "№ 2, ет. ***, където също не били намерени и иззети вещи, относими към предмета на делото.

В служебния автомобил на полицията бил извършен личен обиск и изземване по отношение на подсъдимия Й., при който била иззета чанта, тип „Диагоналка“ със съдържащи се в нея вещи, както следва: пистолет и 10 броя

патрони за него, подробно описани в протокола, и запечатани с картон, чиито идентификационни признаци са конкретно посочени в протокола и за който в хода на разследването било установено, че не представлява огнестрелно оръжие; два броя мобилни телефони „Iphone“ с конкретно посочени идентификационни признаци, с код за отключване за тях, запечатани с картон А 0462389. От джоб на чантата били иззети банкноти в български лева, които също били запечатани с картон, чиито серия и номер били вписани в протокола. Всички описани по-горе веществени доказателства били допълнително запечатани и с печат № 042 на НЕКД - СДВР.

Иззетият от паркирания в ж.к. „Младост“ мобилен телефон, ползван от подсъдимия Й. бил предмет на оглед, като е установено, че последното регистрирано повикване е входящо и датира от 10.06.2020 година от 22.47 часа. Бил установен и факта, че ползваният от св. Н. Я. мобилен телефон *** е запааметен в телефона на подсъдимия като „Такси мангал“.

При огледа на този мобилен телефон била констатирана интензивна комуникация с три входящи обаждания към телефона на подсъдимия на 10.06.2020 година за периода от 20.31 часа до 21.08 часа.

Видно от изготвената в хода на разследването дактилоскопна експертиза по протокол № 235-Д/2020 година, л.60-л.63 ДП, по представените за изследване опаковки на инкриминираните банкноти с номинал по 100 евро, ведно с един от хартиените пликове, съдържащ множество банкноти по 100 евро /обект 4.3./, предоставен запечатан с картон серия А 0432098, СП 033 НЕКД-СДВР, са установени три годни за изследване дактилоскопни следи, номерирани условно като 1, 2 и 3. Дактилоскопни следи 2 и 3 установяват идентичност с отпечатък от палеца на лявата ръка на подсъдимия Й., а дактилоскопна следа №1 не е регистрирана в AFIS, респективно не е оставена от подсъдимия. Съгласно експертното заключение, върху останалите обекти не са проявени дактилоскопни следи, а именно: обект 4.1.- плик с банкноти с различни валути; обект 4.2. - 1 бр. плик, съдържащ 1 бр. найлонов плик, хартиени листчета с големината на банкноти с номинал 100 долара.

Предмет на самостоятелно изследване, с допълнителна дактилоскопна експертиза-протокол № 161-Д/2020, е сравнителен дактилоскопен материал, предоставен от Х. А. Х. и Н. М. Я., като видно от заключението описаната по-горе следа №1 не е идентична с дактилоскопните

отпечатащи, оставени от Х. А. Х. и Н. М. Я..

От заключението на изготвената техническа експертиза за истинност от БНБ-протокол № 348/08.04.2021 година се установява, че банкнотите с номинал по 100 евро видимо наподобяват оригинал на банкноти с номинал 100 евро, като същите са подправени, тъй като при тях се наблюдава различна флуоресценция, не се отличават с релеф на печата, налице са данни за използван при изработката им офсетов печат, наличен е имитиран холограмен стикер, наподобяващ в голяма степен този при оригиналните банкноти, с данни за опит за имитация на цветовата промяна на числото, обозначаващо номиналната стойност в долен десен ъгъл, без обаче цветът да се променя от виолетов в зелен при промяна на ъгъла на наблюдение, л.152-л.156 ДП.

Заключението на експерта е, че подобни на изследваните банкноти са открити в обръщение от 2008 година.

Върху останалите обекти, иззети в хода на разследването по досъдебното производство и представени за изследване от дактилоскопните експертизи, не са проявени дактилоскопни следи.

Изложената фактическа обстановка съдът приема въз основа на събраните и подробно анализирани гласни и писмени доказателства-частично от показанията на свидетелите Л. Л., Н. Х. и П. Н., вкл. приобщените по реда на чл.281, ал.4 вр.ал.1 НПК показания от ДП, показанията на свидетелите Х. М., Н. Я. и М. Н., вкл. приобщените по реда на чл.281, ал.4 вр.ал.1 НПК показания от ДП, частично от обясненията на подсъдимия Й., от писмените доказателствени средства-протокол за доброволно предаване от 14.02.2020 година, л.11 ДП, протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 11.06.2020 година от лек автомобил „Ауди 6“, рег.№ ***, протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 11.06.2020 година от лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „С320CD1“, ДК № ***, протокол за претърсване и изземване от 11.06.2020 година от жилище на адрес ул. „***“ № 2, ет. 1, ап. 7, протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 11.06.2020 година, протокол за претърсване и изземване, извършено по отношение на Х. А. Х. в жилище, гр.***, ул. *** № ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***, протоколи за обиск и изземване от 11.06.2020 година по отношение на подс.Н. Й. и М. Н., протокол за оглед на веществено доказателство-мобилен телефон, иззет при претърсване и изземване на вещи от л.а.

„Мерцедес“, модел „А170“, ДК№ ***, протокол за оглед на вещественни доказателства от 17.08.2020 година, експертните заключения на дактилоскопните и техническата експертиза, от приобщените писмени доказателства.

Възприемайки гореописаната фактическа обстановка, въззивният съд намира, че след всестранно, пълно и обективно изследване на доказателствените източници по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и във взаимовръзката помежду им, първият съд е достигнал до верни фактически изводи. Фактите, релевантни за установяване предмета на доказване са установени правилно и е проследим процеса на формиране на вътрешното убеждение на първия съд по фактите. Преценена ясно е процесуалната им допустимост и доказателствена обусловеност, като същите са послужили за правилна фактическа основа на присъдата. Настоящият съд констатира, че контролирания съд е изпълнил в пълнота задълженията си обективно, всестранно и пълно да изследва фактите и обстоятелствата по делото, относими към предмета на доказване. Доказателствените източници не са анализирани едностранчиво, превратно или в разрез с правилата на формалната логика, на който от доказателствените източници не е придадена предварителна сила и доказателствена удостоверителност, а много внимателно, в следствие сторен прецизен анализ на доказателствената съвкупност, първият съд е успял да изгради подробно фактологията на събитията, давайки положителен отговор на въпроса подсъдимият Й. ли е автор на престъплението, за което е привлечен към наказателна отговорност и осъден от първия съд.

Възражения на защитата, по отношение аналитично-доказателствената дейност на решаващия съд, касаят изразено несъгласие с оценката, която решаващият съд е дал на съвкупността от преобладаващите косвени доказателства като система от факти, които свързани помежду си и в единство с преките доказателства изясняват предмета на доказване по чл.102 НПК. Настоящият въззивен състав изцяло споделя фактическите изводи на първия съд за наличие на достатъчно събрани по надлежния процесуален ред доказателствени източници, годни да мотивират крайните осъдителни изводи. Първата инстанция не е допуснала превратно тълкуване на доказателствения материал и правилно, при изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване, е дала вяра на заявеното по фактите чрез показанията

на свидетелите Х. М.,М. Н.,П. Н. и Х. Х.,доколкото същите са непротиворечиви,последователни и пряко установяват обстоятелствата,свързани с това кой е предоставил процесния л.а. „Мерцедес“,модел„С320 CDI“ ,ДК№ *** на св.М. за ремонт,в какво състояние го е оставил в автосервиза,респективно състоянието му към инкриминираната дата,упражняваната фактическа власт върху автомобила от подсъдимия Й. и условията,при които е упражнявана,задържането на подсъдимия Й. в района на автосервиза в кв. „***“,ул. „***“ № 2.

В отделна доказателствена група съдът,както това е сторил и първият съд,анализира показанията на полицейските служители Г. Л. и Н. Х.,които в допълнение с показанията на П. Н. хронологично описват реализираната специализирана полицейска операция,свързана с проверката по подаден сигнал за държане на подправени парични знаци в големи количества.Вярно е,че в конкретния случай,с оглед спецификата на установените обстоятелства,показанията на тези свидетели са основно доказателство,обосноваващо обвинителната теза и доколкото фактическите обстоятелства на деянието подлежат на доказване с всички допустими от НПК доказателствени средства, правилно и първият съд е основал фактическите си изводи за престъпното поведение на подсъдимия П. на хронологически последователните показания на свидетеля Н..Заявеното от този свидетел подробно изяснява факти и обстоятелства,касателно проведеното оперативно наблюдение и проследяване по реда,предвиден в ЗМВР,вкл.с ползвани полицейски автомобили,чрез които да се контролира движението на управления от св. Н. л.а. „Ауди“,установяването на броя на задържаните лица,мястото на задържането им и организацията,свързана със запазване на местопроезшествиято,проведеното претърсване и изземване в л.а.„Мерцедес“,ДК№ ***,оказаното от подсъдимия Й. съдействие на полицейските служители при установяването на л.а. „Мерцедес“ ДК№ ***,паркиран в двора на автосервиза.От своя страна тези гласни доказателствени средства и установените чрез тях факти и обстоятелства са в корелация,както с показанията на Г. Л. и Н. Х.,така и с останалите писмени доказателствени средства и веществени доказателства,сред които протокола за претърсване и изземване на автомобила,собственост на св.Х.,но ползван от подсъдимото лице.

Съобразявайки горното въззивния съд намира, че правилно решаващият съд им е дал вяра и законосъобразно са били използвани за фактическа основа на констатации на съда, като по своето съдържание са били напълно годни да обосноват осъдителните изводи на присъдата. По делото липсват каквито и да са данни, поставящи под съмнение добросъвестността на свидетеля Н.. Обстоятелството, че съдът е кредитирал и дадените от този свидетел показания в хода на досъдебното производство, приобщавайки ги по съответния процесуален ред се обяснява, както с отдалечеността на инкриминираното деяние /разпита на свидетеля е проведен две години след случилото се/, така и с естеството на работа на полицейския служител, за когото подобни случаи са ежедневие. Показанията му относно значимите за правилното установяване на фактическата обстановка обстоятелства са депозиранни с максимална точност и пълнота, те са обективни, подробни и убедителни. Законосъобразно, съдът е приел същите за безпротиворечиви, логични, отговарящи на обективната действителност, подкрепени от други доказателствата по делото, подробно изясняващи действията по проведената полицейска операция, задържането на подсъдимия Й. и естеството на проведения с него разговор. Съдът е подложил на детайлна преценка показанията на този свидетел, съпоставяйки ги с останалите налични доказателства-данните за изходящи/входящи повиквания, снети от мобилния телефон, ползван от подс. Й. към инкриминираната дата, с протокол за претърсване и изземване на вещи от л.а., „Мерцедес“, паркиран на ул. „***“ № 2, както и с гласните доказателствени средства, чрез показанията на свидетелите-полицейски служители.

При условията на чл.339 ал.2 НПК въззивния съд не споделя доводите на защитата, че присъдата се основава предимно на данните от проведената с подсъдимия оперативна беседа, доколкото последните са използвани от съда само като контролен способ за проверка на дадените в хода на съдебната фаза обяснения от подсъдимия, съотнасяйки ги към останалата налична доказателствена съвкупност.

Въззивният съд намира за неоснователно възражението на защитата и стореното оплакване за надценени от решаващия съд доказателствени източници-гласни доказателствени средства, поради това, че са съобщени факти за предмета на доказване от полицейски служители. Безспорно за тези

свидетели е процесуално допустимо да притежават такова качество-„свидетел“,с оглед разписаното в чл.118 НПК.От друга страна безспорно за настоящия съд е ,че заявеното по фактите в показанията на свидетелите Г. Л. и Н. Х. не следва да бъде пренебрегвано единствено затова,че са служители на МВР.Липсва каквото и да е основание да се приеме недобросъвестност от тези свидетели в заявеното от тях по фактите ,както и предубеденост по отношение на подсъдимото лице.Не е установена тяхна злонамереност или негативизъм по отношение на подсъдимия Й.,която да разколебава истинността на техните възприятия.Отчетена е спецификата на качеството им на служители на МВР,като показанията им са анализирани в контекста на общия доказателствен материал,при отчитане стремежа на подсъдимия да се разграничи от разследваната престъпна дейност.

Първият съд е дал убедителен отговор на поставени пред него възражения от защитата за оказан полицейски натиск спрямо подсъдимия Й. и свидетеля Н. при задържането им.Категорично установено е,че употреба на сила е била налице,както сам твърди и подсъдимия Й.,при задържането на Й. и М.Н. от служители на специализиран отряд „Кобра“ на МВР.разпитаните по делото полицейски служители изпълняват служебните си задължения в друга структура на МВР,сектор„Икономическа полиция“ на СДВР.

Стройната верига от доказателства и доказателствени средства в подкрепа на обвинителната теза се допълва и от протокол за претърсване и изземване в л.а. „Мерцедес“ ДК№ *** и изготвеното дактилоскопно изследване,с обективизирано по него заключение.Ирелеватно е в случая обстоятелството,че при извършеното претърсване и изземване от дома на подсъдимия и при извършения му личен обиск не са открити забранени предмети,доколкото по безспорен начин е установено,че същият е използвал предоставения му във фактическа власт лек автомобил,собственост на св.Х.,за да укрива подправени парични знаци.Този извод се основава на надлежно събрани гласни доказателствени средства и установените факти в дадени показания на свидетелите Х. М. и Х. Х..Заявеното от тези двама свидетели еднопосочно установяват,че именно подсъдимият е лицето,придвижило л.а. “Мерцедес“ в сервиза на М.,че двигателя на колата е блокирал непосредствено пред входа на автосервиза,че автомобилът е бил оставен за ремонт на 20.05.2020 година,а подсъдимият Й. е ползвал автомобила,за да държи в него инкриминираните вещи. Установява се еднозначно и категорично,че комуникацията,касаеща

ремонта на автомобила се е осъществявала между подсъдимия Й. и свидетеля М., а собственикът на лекия автомобил Х. е посетил автосервиза два пъти-първия път, за да даде пари за ремонта, втория път-когато е отведен от полицейски служители там. Безспорно установени са условията, при които е осъществяван достъп до купето на посочения автомобил.

При изясняване на описаните по-горе факти са обсъдени всички събрани по делото доказателствени източници, изясняващи правно релевантни факти, свързани с предмета на доказване, като следва да се подчертае, че не са надценени нито показанията на полицейските служители, нито заявеното от св. Х., който поради обяснените по-горе причини влошил отношенията си с подс. Й. Видно е, че ако за свидетеля Х.Х. може да се сподели като обективна констатацията на защитата, че последният е във влошени отношения с подсъдимия Й., то това не може да се твърди за Х. М., с когото подсъдимият е в съхранени приятелски отношения и понастоящем. Въззивният съд, както това е сторил и решаващия съд, с оглед гореизясненото, отдава съществено/приоритетно/ значение на показанията на този свидетел, като добросъвестни и обективни. Въпреки близките му приятелски отношения с подсъдимия. В тази насока следва да се акцентира на заявеното от св. Н., включително дадените от него в хода на ДП пред съдия показания, потвърждаващи пряка връзка на подсъдимия Й. с подправени парични знаци, респективно желанието му да ги прокара в обръщение. Вярно е, че такива подправени парични знаци, каквито подсъдимият е предлагал като „мостри“, на св. Н. са установени в лекия автомобил, поставен във фактическа власт от подсъдимото лице, но такива по вид и купюри подправени парични знаци, както и останалите намерени в автомобила, не са инкриминирани на подсъдимия.

Подсъдимият Й. е ползвал оставеното за ремонт превозно средство, включително и за да държи вещи в него се потвърждава от заключението на дактилоскопната експертиза /в съпоставка с протокола за претърсване и изземване от л.а. „Мерцедес“, модел „С 320 CD1“ с ДК №***/, предвид установените два броя дактилоскопни следи върху хартиен плик, съдържащ част от инкриминираните банкноти, който е бил поставен в найлонов плик. Защитната версия, поддържана от подсъдимия, че не той, а друго лице, респективно св. Х. е оставил в кухнята на подлакътника между

задните седалки на автомобила инкриминираните подправени парични знаци,обосновано е отхвърлена от настоящия съд,както това е сторил и решаващия съдебен състав.Твърденията в тази насока са недоказани,подробно са обсъдени в първоинстанционния съдебен акт,с изложените съображения въззивния съд се съгласява изцяло.

Въз основа гореизложеното следва категорично да се обобщи,че първоинстанционната присъда не страда от необоснованост и незаконосъобразност,твърдени от защитата.Възприетата за несъмнено установена фактическа обстановка напълно се подкрепя от обективно обсъдените и надлежно събрани доказателствени източници.Вярно установените факти по делото са позволили на първия съд да направи верни правни изводи,свързани с обективната и субективната страна на престъплението,за което е признал подсъдимия за виновен.

При установената фактическа обстановка,действайки по описания по-горе начин правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приел,че подсъдимият Н. П. Й. е осъществил от обективна страна престъпния състав на престъпление по чл.244 ал.2, пр.1-во вр. ал.1 НК.

Обективно установено е,че чрез съвкупни действия и бездействие подсъдимия Й. е реализирал признаците,описани в състава на чл.244 ал.2, пр.1-во вр. ал.1 НК,като и поставил в своя фактическа власт неистински парични знаци и на 11.06.2020 година в гр.София е държал в кухня на подлакътник,разположен между задни седалки на лек автомобил,марка „Мерцедес“ ,модел „С 320 CDI“ ,ДК № ***,паркиран в оградения двор на автосервиз,стопанисван от фирма ЕТ „При Б.-Х. М.“,находящ се в гр.***,кв. „***“,ул. „****“ № 2,подправени парични знаци в големи количества-398 броя банкноти с номинал от 100 евро всяка от тях с номера,посочени в техническа експертиза за истинност от БНБ ,резултатът от която е обективиран в протокол № 348/08.04.2021 година,и които номера подробно са описани по-горе.Подсъдимият Й. е държал инкриминираните банкноти в автомобил,оставен на обществен паркинг,за който е знаел,че не може да бъде приведен в движение на собствен ход и не се контролира от собственика Х.,като е имал реалната възможност за достъп и разпореждане с тях по всяко време.

Обективен признак на престъпното деяние от обективната му страна е

количеството на неистинските парични знаци,които правилно държавното обвинение е посочило като „големи количества“,а първият съд е възприел за доказан този елемент от състава на престъплението. Коректно в мотивите си първият съд се е позовал на съдебна практика,свързана с изясняване на този признак от състава на престъпление.В отделни случаи Върховната касационна инстанция е сочала този признак при държане на над 50 бр.банкноти-Р№407/2015 година,2-ро н.о.,но безспорно се приема,че признакът „големи количества“ е относим винаги към държането на банкноти в случаи,при които отделните банкноти надхвърлят 99 броя /така в Р№160/2019 г. по н.д.№744/2017 г.,2-ро н.о.ВКС/.

От субективна страна подсъдимият Й. е действал умишлено,при условията на пряк умисъл по см.на чл.11 ал.2 НК,като е съзнавал общественно-опасния характер на деянието ,предвиждал е настъпването на общественноопасните последици и ги е искал.Този извод ,касателно формата на умишлена престъпна дейтелност се извежда изцяло от установените по делото обективни действия на подсъдимото лице.В подкрепа на този извод следва да се подчертае активната дейтелност от подсъдимия Й. към подготвителни действия по разпространяване на неистинските парични знаци,описани в обстоятелствената част на обвинението,която дейност,макар и да не е инкриминирана,сочи категоричното знание у Й.,че в своя фактическа власт е поставил неистински парични знаци в големи количества.Мотивите за извършване на престъпното деяние са користни,а причините се коренят в ниския оценъчен критерии на поведение на подсъдимия Й.,чувство за безнаказаност,проявено грубо незачитане установения в страната фискален ред.Въззивният съд споделя изцяло аргументите на първия съд за доказаност на престъплението от субективна страна.Изложените в тази насока от първия съд мотиви и съображения са изчерпателни.

Неоснователно е оплакването на защитата,че първият съд е определил по размер наказание „лишаване от свобода“ на подс.Й. при допуснато нарушение на материалния закон,като е допуснал такова и при определяне срока по чл.66 ал.1 НК.

Законодателят е застанал на принципа на законоустановеност на наказанието,като за такова по вид престъпление е предвидил наказание „лишаване от свобода“ от ДВЕ години до ОСЕМ години.

Индивидуализирайки наказателната отговорност на подсъдимия Й., първостепенният съд е обсъдил и прецизно е посочил релевантните по чл.36 НК и чл.54 НК обстоятелства за инкриминираното деяние. Всички относими към наказателната отговорност на подсъдимото лице обстоятелства, включително данни за личността му и обществената опасност на деянието, са обсъдени коректно и правилно са оценени.

Наказателната отговорност за подсъдимия Й. е законосъобразно определена.

Първият съд е отчетел смекчаващите наказателната отговорност обстоятелства – чисто съдебно минало и млада възраст, включително отчасти оказаното от подсъдимия съдействие за разкриване на престъплението в ранния процесуален етап от развитие на наказателното производство.

Коректно е отчетена степента на обществена опасност на деянието, сочеща го като завишена, на основа преценката за броя, количеството на инкриминираните банкноти. Безспорно е, че голямото количество неистинските парични знаци е елемент на разписаното в чл.56 НК, но в конкретния случай далеч /четирикратно / надвишава минималната установена в съдебната практика граница на признака “големи количества“. Не е без значение и посочения номинал на инкриминираните банкноти от по 100 евро. Тази висока степен на обществена опасност е свързана и с относително значителното застрашаване финансовата система в ЕС, поради епидемичния характер на престъпления от този вид/такива неистински парични знаци се разпространяват и са известни на експертно ниво от 2008 година/.

Първият съд е отчетел проявената упоритост от страна на подсъдимия при реализиране признаците на престъплението, “съзнателно преследваната конспиративност“ в действията му и предварително предприеманите мерки, с които да запази в тайна незаконната си дейност.

Към отегчаващите наказателната отговорност обстоятелства следва да се отчетат и действията на подс.Й. към св.М.Н., които по същество са подготвителни действия за разпространяването на неистинските парични знаци, при активна и подбуждателска роля на подсъдимото лице. Такива факти са описани в обстоятелствената част на обвинителния акт и по тях подсъдимия се е защитавал.

Въззивният съд намира, с оглед и направеното по-горе допълнение, че

първият съд е обсъдил всички относими към наказателната отговорност факти и обстоятелства и е стигнал до обоснован и законосъобразен извод, че на подс.Й. следва да се определи наказание „лишаване от свобода“ при, по същество, значителен превес на смекчаващите наказателната отговорност обстоятелства „.....в предели, близки до минималната долна граница, предвидена в Закона, но без значително да я доближава.....“.

Законосъобразно е определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от ТРИ години.

В неизменна практика на ВКС е разбирането, че явната несправедливост по смисъла на чл.348 ал.5 НПК /както при отегчаване, така и при смекчаване степента на отговорността на дееца/ е основание за изменение на присъдата само тогава, когато несъответствието между наложеното наказание и обществената опасност на деянието и на дееца е толкова явно и очевидно, че се налага необходимост от изменението му, въпреки, че то е определено в рамките на закона. Това виждане се споделя и от настоящия въззивен състав, който в случая не намира такова несъответствие.

Определеното по размер наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, отговаря на изискването за справедливост по чл.35 ал.3 НК и с него ще се постигнат целите на специалната и генералната превенции по чл. 36 от НК, най-вече предвид особената ценност на защитаваните обществени отношения, налагащи засилване на генералната превенция. В този смисъл редуциране на определения от решаващия съд размер на наказанието би се явило неоправдана проява на снизходителност и не би държало сметка на целите на наказанието, и в частност на генералната превенция.

По тези съображения въззивният съд не споделя като основателно алтернативното искане на защитата за допълнително намаляване размера на наложеното от първата инстанция наказание „лишаване от свобода“.

Правилно първият съд е намерил, че за поправително-възпитателното въздействие на наказанието върху подсъдимото лице, най-вече с оглед младата му възраст и факта, че не е осъждан, Й. не следва да търпи наказанието в пенитенциарно заведение. Правилно е прието, че са налице материално-правните и процесуално правните предпоставки и следва да се приложи нормата на чл.66 ал.1 НК, като се отложи изтърпяването на наложеното наказание „лишаване от свобода“ за изпитателен срок от пет години. Този

решаващ извод на първия съд е споделен от въззивната инстанция, като въззивния съд споделя като законосъобразно решението да се отложи изтърпяването на наложеното на подсъдимия Й. наказание „лишаване от свобода“ за срок от ПЕТ години. подсъдимият е млад човек, но упорито е реализирал престъпна дейтелност. Следва да бъде респектиран, като за продължителен период от време се „предупреди възпитателно“ за последици от следваща престъпна дейтелност. Настоящият съд намира, че първият съд законосъобразно е счел, че изпитателен срок в така определения размер от 5 години ще гарантира в максимална степен превантивно-предупредителното въздействие върху подсъдимия Й. и би способствало за формирането на мотивация да се въздържа от извършването на престъпления. Настоящият съд приема, че наличието на осъдителна присъда, наред със законосъобразно определено наказание и реализирания принцип на неизбежност на наказанието всякога въздействат възпитателно и предупредително върху други членове на обществото да не вършат престъпления.

При извършената служебна проверка, включително вън от изложените от защитата оплаквания съда не констатира допуснати нарушения на материалния или процесуалния закон, нито намира да са налице основания за отмяна или изменение на постановената присъда.

Съдът намира, че атакуваната присъда, постановена от Софийски градски съд е правилна и законосъобразна, и следва да се потвърди.

С оглед горното, на основание чл.334, т.6 вр.чл.338 НПК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразна присъда №81/14.06.2022 година на Софийски градски съд, наказателно отделение, 10 състав, постановена по нохд №4420/2021 година по описа на съда.

Решението подлежи на обжалване и протест в 15-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____